

En of de geboden hulp gewaardeerd werd? „Gij kunt u niet voorstellen — zoo schreef prof. WENCKEBACH eenmaal — hoe dankbaar de geheele „Aerzteschaft” hier is voor de daadkrachtige en hartelijke hulp der Nederlandsche geneeskundigen; ik krijg heel wat complimenten over de Nederlandsche collegae te hooren”.

En later: „De (bovengenoemde) commissiën zijn verrukt over wat door uwe commissie gezonden werd en zullen *met* hun dank ook een compleet verslag over de verdeling indienen”.

En de bovengenoemde professoren zonden ons namens alle geneeskundige universiteits-instituten, die door ons geholpen waren, een schrijven van warmen dank.

Alles is, telkens in vele kisten, balen en pakken, met de Roode Kruis-treinen naar Weenen verzonden en wel in 6 zendingen, resp. 15 December 1919, 16 Januari 1920, 17 Februari 1920, 12 Maart 1920, 18 Mei 1920, 12 Nov. 1920, en ten slotte werd om onnoodige transportkosten te vermijden en om — daartoe in staat gesteld door de welwillende medewerking van de departementen voor buitenlandsche zaken in Duitschland en Oostenrijk — dure „Zuschlag”- en valuta-omrekeningen te ontgaan, een groote partij, nl. 7 kisten, chemicaliën bij GEHE en Co. te Dresden gekocht en vandaar in de eerste dagen van December jl. linea recta naar Weenen geëxpedieerd.

Wij mogen herhalen, dat wij alles, wat verlangd werd, in ruime hoeveelheid naar Weenen hebben kunnen zenden, en wel dermate, dat wij ten slotte nog f 3836.81 overhielden. Wij hadden dit voor levensmiddelen ten bate der zieken kunnen besteden, maar terecht merkte prof. WENCKEBACH op, dat dit slechts één druppel zou vormen in de groote zee. En toen wij hoorden, hoe groot de nood was van de bibliotheek der „Gesellschaft der Aerzte”, de geneeskundige bibliotheek van Weenen, die door den bijkans ongelooftlijk lagen stand der kronen al geruimen tijd niet meer bijgehouden kon worden, en hier nu door de laatstgenoemde som meer afdoende hulp verleend kon worden ten bate van den wetenschappelijken arbeid der Weener school en dus ook van de patiënten, hebben wij gemeend op WENCKEBACH's voorstel, om het geld daarvoor beschikbaar te stellen (in Amsterdam gedeponeerd), te moeten ingaan.

Tot alles, hierboven kort vermeld, zijn wij in staat gesteld door de vele milde gevers, in dit verslag aangeduid. Zij hebben onze taak tot een dankbare gemaakt, waarvoor wij ook onzerzijds hun ten slotte hartelijk dankzeggen.

C. F. A. KOCH, (voorzitter).
G. A. CHARBON.
P. C. DIJKGRAAF.
A. A. HIJMANS VAN DEN BERGH.
V. VAN ITALLIE.

Amsterdam, 25 April 1921. C. J. MIJNLIEFF, (secretaris-penningmeester).

DE AFDEELING ZEEUWSCH-VLAANDEREN O. DEEL.

Ingevolge de geschriften der heeren DOUSSY en BOM voel ik mij genoodzaakt het volgende mede te deelen.

1^o. Dat de door mij aan DOUSSY toegekende waardigheid van keel-neus-oorheelkundige vervalt tegenover de door hem zelf (en voor mij onbekende) aangeduide vakvaardigheid van den huidarts. Zóódoende is het aantal specialistische vaardigheden gered. Overigens had mijn correspondentie tegenover DOUSSY niet de minste bijbeteekenis, dan hetgeen letterlijk werd vermeld. Het geheele verdere betoog laat ik voor wat het is, niet voor wat het schijnt, doch hiertegen te velde te trekken zou beteekenen, een zuiver persoonlijke aangelegenheid, waarvoor het *Tijdschrift* geen ruimte biedt en ook niet bieden kan.

2^o. Daarom doet het mij leed, dat het den heer BOM gelukt is, in zijn stukje gelegenheid te hebben, een niet nader aan te duiden verdachtmaking mijner

werkzaamheden in Zeeuwsch-Vlaanderen op den voorgrond te brengen. Hiertegen protesteer ik met kracht en beëindig mijn schrijven met deze verklaringen :

1e. Dat ik nimmer een schrijven ontving tot het bijwonen eener vergadering, waarop een lid der C. O. zou aanwezig zijn ter beslechting der geschillen. Wel ontving ik in Dec. 1920 (sinds October 1919 was ik niet meer ter vergadering geweest, er werd trouwens niet meer vergaderd) een *briefkaart* met het verzoek te willen mededeelen of ik *na een* bepaalde datum, in Januari 1921 meen ik, zou aanwezig willen zijn op een eventueel daarna te houden vergadering ter bespreking van den toestand in den kring in het bijzijn van een lid der C. O. Denkende aan ziekenfonds aangelegenheden enz., heb ik niet geantwoord, wijl het mijn voornemen was, onder de bestaande verhoudingen, nooit meer op de kring-vergadering te verschijnen.

Ik kan slechts den heer BOM verzekeren, dat hij mij als eerste zou getroffen hebben op die bewuste vergadering, ware het doel beter aangeduid geweest. Als dat zijn plan was, dan kan ik hem slechts andermaal verzekeren, dat hij iedere stonde over mij beschikt om op een dusdanige vergadering aanwezig te zijn. Ik zal hem dan in de gelegenheid stellen zijn insinuaties woordelijk te herhalen.

Ten slotte zij hier medegedeeld, dat slechts bepaalde dagen in Zeeuwsch-Vlaanderen aan eenig specialist de gelegenheid bieden om kans te hebben een vruchtdragend spreekuur te houden. Deze dagen worden benut, sinds geruimen tijd reeds vóór mijn vestiging in Zeeuwsch-Vlaanderen, door de geneeskundige specialisten uit Middelburg en Vlissingen, door de tandartsen, eveneens door de juristen.

Bij de opening mijner „Maria-kliniek” voor physische therapie richtte ik schriftelijk een uitnodiging aan de collegae in Zeeuwsch-Vlaanderen, bijvoegende dat door mij op bepaalde plaatsen op vaste dagen *een tijdelijk* spreekuur zou worden geopend, en deze nieuwe arbeid door mij werd voorgesteld als een uit te breiden speciale werkzaamheid onder geleidelijke beperking der algemeene praktijk. De gewraakte advertenties werden in overleg met andere collegae vastgesteld. Weliswaar uitgebreid, doch voor hem die de situatie der bevolking van Zeeuwsch-Vlaanderen kent, geen stof opleverend voor verdachtmaking, zooals door BOM is geschied.

Hontenisse, April 1921.

C. A. CAMMAERT.

DE BERICHTEN IN DE RUBRIEK „ARTS EN SAMENLEVING”.

In de rubriek „arts en samenleving”, onderafdeeling „berichten” vindt men tegenwoordig in dit *Tijdschrift* allerlei krantenknipsels, al of niet van belang en soms met de vermelding van het blad, waaruit het bericht is overgenomen. Onder deze rubriek treft men ook af en toe door collega's gehouden voordrachten voor niet-medici ; ik herinner aan de verschillende in het laatst van het vorige jaar gehouden lezingen over sociale kinderhygiëne voor de vereeniging van staatsburgeressen, terwijl nu weer op bldz. 2342 een voordracht wordt medegedeeld, door mij te Arnhem in een niet-medische vereeniging gehouden, en klaarblijkelijk overgenomen uit een of ander Arnhemsch nieuwsblad.

Het komt mij wenschelijk voor, gesteld al, dat men van meening is, dat dergelijke tweederangsche informatie in het *Tijdschrift* thuis behoort, wat men op goede gronden zou kunnen betwisten, dat of duidelijk wordt vermeld : „overgenomen uit desche courant”, waarbij de lezer dan terstond kan weten, dat het verslag, laat ons zeggen voor $\frac{7}{10}$ tamelijk juist is, voor $\frac{2}{10}$ dooreengehaspeld en voor $\frac{1}{10}$ geheel verkeerd is ; of dat aan den spreker, die op deze wijze nog eens wordt opgevoerd, de drukproef wordt toegezonden, om althans de ergste fouten er uit te halen, of beide.

Zooals het nu gaat, is het m.i. beslist af te keuren.

Utrecht, 25 April 1921.

A. SCHUCKINK KOOL.